

AUTOREFERAT

DR ANNA BARLIK-KOPERSKA

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych w Warszawie
Wydział Sztuki Nowych Mediów

Warszawa 2024

Niniejsza rozprawa opracowana została na potrzeby postępowania habilitacyjnego, które – zgodnie ze wskazanym przeze mnie we wniosku do Rady Doskonałości Naukowej podmiotem habilitacyjnym – zaadresowane zostało do Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie.

Spis treści

- 01 Informacje osobowe, s. 4**
- 02 Posiadane dyplomy i stopnie naukowe / artystyczne, s. 5**
 - 02.01 Wykształcenie oraz przebieg kariery artystycznej
- 03 Zatrudnienie w jednostkach naukowych i artystycznych, s. 7**
- 04 Działalność popularyzująca sztukę / dydaktyka, s. 8**
- 05 Przebieg kariery artystycznej s. 10**
 - 05.01 Wystawy oraz prezentacje indywidualnej twórczości
 - 05.02 Wystawy grupowe
 - 05.03 Rezydencje artystyczne/ pobyty studyjne / reprezentacja galeryjna
- 06 Twórczość (praktyka – proces), s. 15**
 - 06.01 Budowanie narracji
 - 06.02 Proces
 - 06.03 Język wizualny
 - 06.04 Omówienie wybranych dzieł z lat 2018 - 2023
- 07 Datament – wskazane osiągnięcia artystyczne, s. 29**
 - 07.01 Wprowadzenie
 - 07.02 Proces
 - 07.03 Datament Meditations
 - 07.04 Realizacja
 - 07.04 Prezentacja w Zachęcie
- 08 Podsumowanie, s. 43**

01 **Informacje osobowe**

Imię i nazwisko: ANNA BARLIK-KOPERSKA

Ur. 18 listopada 1985 w Warszawie

Adres: Trawiasta 15B 04-618 Warszawa

E-mail: annabarlik@pjwstk.edu.pl

Strona internetowa: www.annabarlik.com

Telefon: +48 605 764 527

02 Posiadane dyplomy i stopnie naukowe / artystyczne

2017

Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuk pięknych, nadany uchwałą Rady Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie 11 kwietnia 2017 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Konteksty Lokalne Północy*
Praca doktorska pt. **Kompozycje Północne**

Promotor: dr hab. Maciej Aleksandrowicz, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Recenzent: dr hab. Jan Tutaj, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie

Recenzent: prof. Mariusz Białecki, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wystawa podsumowująca doktorat **Aurora Borealis** prezentowana w Galerii Propaganda przy ulicy Foksal w Warszawie była efektem badań oraz wyjazdów rezydencji artystycznych na Północy.

2013

Podyplomowe Studia Urbanistyki i Planowania Przestrzennego na Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Warszawskiej.

2010

Dyplom ukończenia studiów na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
kierunek: Rzeźba

Rzeźba dyplomowa pt. **Transfer/Przeniesienie** pod opieką prof. Macieja Aleksandrowicza w pracowni kompozycji i form przestrzennych prezentowana w przestrzeni publicznej na skwerze Khala tworzona w kontekście przestrzeni sąsiadującego budynku Wydziału Rzeźby przy Wybrzeżu Kościuszkowskim w Warszawie.

Aneks w pracowni Sztuki w Przestrzeni Publicznej prof. Mirosława Duchowskiego pod tytułem **Paryska 37** prezentowany w galerii lokal_30 w Warszawie.

Aneks w pracowni rysunku prof. Zofii Glazer **Diariusz** – pamiętnik rysunkowy z roku dyplomowego na ASP

Tytuł: Magistra Sztuki nadany w 2010 roku

2007

Dyplom z wyróżnieniem ukończenia studiów na Wydziale Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.

Promotor prof. Andrzej Szadkowski

kierunek: Projektowanie biżuterii

Tytuł: Licencjat Sztuki nadany w 2007 roku

Moje dotychczasowe wykształcenie akademickie skupia się w obszarze sztuki, ze szczególnym naciskiem na rzeźbę i kompozycję. W 2004 rozpoczęłam studia pierwszego stopnia na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Stosunkowo szybko zorientowałam się, że skala, którą operowałam na wybranym przez mnie kierunku – projektowaniu biżuterii – nie jest wystarczająca, w związku z czym równolegle podjęłam studia na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, które ukończyłam z tytułem magistra w 2010 roku.

Po uzyskaniu dyplomu magistra zrealizowałam pobyt studyjny w Nowym Jorku, gdzie stworzyłam serię fotografii oraz rysunków.

W 2010 roku odbyłam też rezydencję artystyczną Laugarvatn na Islandii, gdzie poza badaniami do doktoratu zrealizowałam wystawę portretów wulkanicznych kamieni *Volcanites*. W tym samym roku otrzymałam rezydencję w Finlandii, której zwieńczeniem była prezentacja *Valkoinen /Harmaa* (szare / białe), gdzie pokazałam serię prac związanych z surową północą, nocą polarną oraz lokalną architekturą.

Ostatnią rezydencję w ramach badań nad kontekstami lokalnymi Północy zrealizowałam w 2014 roku na wyspie Hrisey na Islandii, gdzie podróżowałam przez Wyspy Owcze. Sumą wszystkich powyższych pobytów rezydencyjnych była praca doktorska *Kompozycje północne*.

W roku 2011 poszukując dobrych praktyk i rozwiązań dla rzeźby w przestrzeni publicznej ukończyłam podyplomowe studium planowania przestrzennego i urbanistyki na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W kilkusobowym zespole projektowym współtworzyłam projekt dyplomowy, który był planem rewitalizacji warszawskich portów rzecznych.

03 Zatrudnienie w jednostkach naukowych i artystycznych

1.10.2017 – 31.12.2020

Zatrudnienie w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych na Wydziale Sztuki Nowych Mediów:

- Prowadzenie Pracowni Struktur Wizualnych oraz Pracowni Rzeźby na studiach niestacjonarnych
- Tworzenie sylabusów oraz programu obu pracowni
- Promowanie dyplomów licencjackich
- Prowadzenie zajęć na studiach anglojęzycznych dziennych (od 2021 roku)

1.01.2022 – obecnie

Zatrudnienie w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych na Wydziale Sztuki Nowych Mediów w wymiarze całego etatu na stanowisku adiunkta:

- Prowadzenie Pracowni Struktur Wizualnych oraz Pracowni Rzeźby
- Współprowadzenie Pracowni Języka Wizualnego – Rysunku i Malarstwa w ramach programu anglojęzycznego PJATK
- Promowanie dyplomów licencjackich oraz magisterskich w ramach specjalizacji Wizualizacja

04 Działalność popularyzująca sztukę / dydaktyka

Po uzyskaniu stopnia doktora w 2017 roku rozpoczęłam pracę na Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych na Wydziale Sztuki Nowych Mediów. Zaczęłam od prowadzenia zajęć z podstaw kompozycji oraz struktur wizualnych. Następnie opracowałam program Pracowni Struktur Wizualnych poświęcony komunikowaniu relacji w przestrzeni w oparciu o lektury m. in. Rudolfa Arnheima, Wassilego Kandinskiego, Adriana Frutigera, Johanna Ittena oraz Władysława Strzemińskiego.

Prowadząc Pracownię Struktur Wizualnych, rozwijałam ją m.in. poprzez wprowadzanie zadań związanych z przestrzenią i kolorem. Podstawowy program Pracowni zakłada wprowadzenie do świadomego komunikowania poprzez sztukę. Cel ten realizowany jest za pomocą zadań uczących budowania relacji wizualnych oraz podstaw kompozycji. Polegają one na próbie przedstawienia abstrakcyjnych konceptów (równowaga, rozwój, dominacja, izolacja, kontrast, chaos, harmonia, dekonstrukcja) przy użyciu wyłącznie abstrakcyjnych, dwuwymiarowych form. Konieczność poszukiwania środków wyrazu nieobciążonych znaczeniami pomaga uniknąć ilustracyjnego komunikatu i umożliwia głębsze zrozumienie relacji w sztuce.

Na następnym etapie programu wprowadzam pojęcia statyki i dynamiki, które pomagają przyszłym projektantom i artystom świadomie dobierać formę do komunikatu. Podstawę programową wieńczą dwa zadania: rytm oraz obrót bryły. Rytm, najczęściej budowany ze światła i cienia, oraz obrót bryły (w moim programie najprostszy sześcian 20x20x20 cm) zapoznają studentów ze świadomym budowaniem oraz odbieraniem przestrzeni. To przygotowuje ich do zajęć z rzeźby, które prowadzę w następnym semestrze.

Zadania realizowane przez studentów pod moją opieką często prowadzą do refleksji nad własną praktyką już na wczesnym etapie rozwoju artystycznego. Od samego początku staram się, aby studenci zadawali sobie pytania kim są i co ich zajmuje. Pracownia Rzeźby, w zależności od roku, obejmuje zadania nawiązujące do relacji z pierwszego semestru oraz zadanie autotematyczne, wprowadzające do analizy własnej tożsamości artystycznej. Praca z młodymi artystami wymaga delikatnego podejścia do ich emocji – zależy mi, aby pod moją opieką mogli bezpiecznie realizować swoje pomysły.

Istotnym elementem pracy ze studentami pierwszych lat jest przekazanie im mocnej podstawy wiedzy o wizualności. Od 2023 roku współprowadzę Pracownię Rysunku z Anną Eichler oraz Sabiną Twardowską na ścieżce anglojęzycznej Wydziału Sztuki Nowych Mediów. Pracownia realizuje zadania uczące przyszłych projektantów i ilustratorów szerokiego wachlarza umiejętności

graficznych. Każda z nas odnosi się do studentów z korektami w swojej dziedzinie, co pozwala im otrzymywać różnorodną edukację uwzględniającą perspektywę malarską, ilustracyjną i rzeźbiarską.

Moja praca dydaktyczna na PJATK obejmuje również nadzorowanie dyplomów magisterskich oraz licencjackich. W latach 2017-2023 byłam promotorką główną ponad dwudziestu dyplomów licencjackich i obecnie prowadzę trzy dyplomy magisterskie. Praca na uczelni, szczególnie doświadczenia pierwszego roku, jest dla mnie znaczącym wkładem w kształtowanie kolejnych pokoleń projektantów i artystów.

Dydaktyka jest dla mnie kluczowa z kilku powodów. Po pierwsze, pozwala mi na bezpośrednie zaangażowanie w proces edukacyjny, co umożliwia indywidualne podejście do każdego studenta. Każdy z nich jest inny, ma inne potrzeby i cele, a ja mogę dostosować metody nauczania tak, aby jak najlepiej wspierać ich indywidualny rozwój.

Po drugie, tworzenie własnego programu nauczania daje mi możliwość wprowadzania metod dostosowanych do zmieniającego się świata. Dzięki temu mogę zapewnić studentom aktualną i praktyczną wiedzę, która przygotowuje ich do przyszłych wyzwań zawodowych.

Po trzecie, bezpośrednia praca ze studentami daje mi satysfakcję z obserwowania ich postępów i sukcesów. Mogę śledzić ich rozwój od pierwszych kroków w świecie sztuki aż po realizację samodzielnych projektów dyplomowych. Jest to nie tylko praca dydaktyczna, ale również proces, który daje możliwość kształtowania przyszłych pokoleń artystów i projektantów.

Wreszcie, praca dydaktyczna na poziomie akademickim to dla mnie również ciągły rozwój zawodowy. Kontakt z młodymi, kreatywnymi ludźmi, wymiana pomysłów i doświadczeń, inspiruje mnie do ciągłego doskonalenia się jako artystka i wykładowczyni. Dzięki temu mogę nie tylko przekazywać wiedzę, ale również czerpać inspirację i motywację do własnej twórczości.

05 Przebieg kariery artystycznej

Przebieg mojej kariery artystycznej jest spójny i rokrocznie pokazuję swoją twórczość w galeriach w Polsce i za granicą. Od 2017 roku, kiedy to uzyskałam tytuł doktora sztuki na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie zrealizowałam kilka tysięcy rysunków i kilkadziesiąt rzeźb, które pokazywałam na przestrzeni lat do dnia dzisiejszego.

Praca doktorska, która powstawała przez prawie pięć lat została zaprezentowana na indywidualnej wystawie *Aurora Borealis* w galerii Propaganda. Kolejne poszukiwania w pracowni doprowadziły mnie do serii analizy formalnej związanej z płaszczyzną, kolorem i ich odbiorem. Powstały pierwsze *Punkty*, które podarowałam fundacji InSitu po wystawie w Sokołowsku. Prace zaznaczały przestrzeń prostymi czerwonymi płaszczyznami.

Rok 2018 był pełen międzynarodowych doświadczeń. Wzięłam udział w prezentacji prac na targach sztuki w Wiedniu pod tytułem *Non Disclosure Agreement* w Raumstation oraz wystawie *Encounters* wraz z Julianem Palaczem i Sergen Şehitoğlu w SCAG, również w Wiedniu. W Warszawie prezentowałam swoje prace na wystawie *À la Flamande 3* w galerii Propaganda. Wystawa *W punkt* w Galerii Punkt Odbioru Sztuki w Łodzi odbyła się również w 2018 roku. Była to pierwsza indywidualna wystawa pokazująca prace z lat 2016-2018 – obiekty będące podsumowaniem poszukiwań formalnych skupionych na płaszczyźnie i kolorze oraz ażurowe rzeźby nawiązujące do architektury.

W 2019 roku miałam okazję uczestniczyć w dwóch ważnych wystawach grupowych: *Tylko zepsute zegary pokazują dokładny czas* w Gdańskiej Galerii Miejskiej oraz *Nazywam się czerwień* w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie. Na wystawę w Gdańskiej Galerii Miejskiej stworzyłam instalację *Siedem dobrych lat*. W tym samym roku miałam przyjemność prezentować prace z serii *Spektrum* na wystawie *KOLORY UŻYWANE W MALARSTWIE, OBECNIE* (Anna Barlik / Tomasz Ciecierski / Adam Jastrzębski / Koji Kamoji). Pokazywanie prac z malarzami uświadomiło mi, że moje rzeźby i poszukiwania formy są nierozzerwalnie związane z pracą z kolorem i jego dogłębną analizą.

Rok 2020 przyniósł dwa ważne projekty: *Rotacja 5002*, rzeźba zainstalowana w pasażu Sawa Park na Saskiej Kępie w Warszawie, oraz instalacja rzeźbiarska *Underneath* w hotelu PURO w Warszawie. Obie te realizacje pozwoliły mi na eksperymentowanie z przestrzenią publiczną i interakcją z odbiorcami.

W 2021 roku uczestniczyłam w Sympozjum Rzeźby Współczesnej w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, gdzie zrealizowałam instalację *RGB*, która obecnie znajduje się w kolekcji CRP w Orońsku. To było niezwykle twórcze i inspirujące doświadczenie, które pozwoliło mi na rozwinięcie moich umiejętności rzeźbiarskich.

Rok 2022 był niezwykle intensywny i pełen ważnych wydarzeń. We współpracy z galerią Propaganda w Warszawie zorganizowane zostały dwie prezentacje prac z serii *Anomalie*. Te wystawy były dla mnie okazją do eksploracji nowych tematów i form wyrazu.

Moja rzeźba *Sunrise / Wschód* została zainstalowana na dachu hotelu NYX w centrum Warszawy przy VARSO Tower, co było jednym z najważniejszych projektów publicznych, nad którymi pracowałam. Wysokie na prawie osiem metrów żółte słońce jest widoczne z poziomu ulicy w bezpośrednim centrum Warszawy.

Pod koniec 2022 roku wraz z kuratorem Jackiem Sosnowskim oraz architektem Marcinem Strzałą rozpoczęłam pracę nad projektem *Datament*. Wystawa w Pawilonie Polskim na 18. Biennale Architektury była dla mnie ogromnym wyróżnieniem. Jako jedyna artystka w zespole miałam wiodący wpływ na wygląd wystawy oraz rzeźby na niej prezentowanej. Seria rysunków *Datament Meditations* towarzysząca wystawie w Pawilonie Polskim została opublikowana w katalogu Biennale w Wenecji, co było dla mnie ogromnym wyróżnieniem.

W roku 2023 poza wystawą na Biennale w Wenecji pracowałam równolegle nad mniejszymi formami bezpośrednio związanymi z danymi oraz statystykami jak i nad osobistą serią *Stacking objects*. W 2023 podczas Warsaw Gallery Weekend prezentowałam *Stacking Objects* na indywidualnej wystawie w PURO Warszawa oraz *Punkty* podczas odbywającego się równolegle z WGW wydarzenia *Crash Club*.

W 2024 roku *Datament* został zaprezentowany polskiej publiczności w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki. Było to dla mnie szczególne wyróżnienie, jako że dotychczas tylko jedna wystawa z Biennale Architektury była pokazywana w Zachęcie. *Datament* w Zachęcie był dla mnie też wyzwaniem – rzeźba była dedykowana do Pawilonu Polskiego a umieszczenie jej w Sali Matejkowskiej było wymagało nowej aranżacji oraz zmierzenia się z innym doświadczeniem pracy jak i całej wystawy. Prezentacja okazała się sukcesem – wystawę odwiedziło ponad 36 000 osób.

05.01 Wystawy indywidualne

- 2024 **Datament**
artystka: Anna Barlik; architekt: Marcin Strzała; kurator: Jacek Sosnowski
Zachęta Narodowa Galeria Sztuki
- 2023 **Stacking objects** Puro Warszawa podczas Warsaw Gallery Weekend
- 2023 **Datament**
artystka: Anna Barlik; architekt: Marcin Strzała; kurator: Jacek Sosnowski
Polski Pawilon na Biennale Architektury w Wenecji
- 2023 **Imaginacje** NYX Warszawa
- 2022 **Anomalia 2 / Dziękuję, do widzenia** galeria Propaganda
- 2022 **Datament Meditations** seria rysunków opublikowana w katalogu Biennale w Wenecji
- 2022 **Anomalia 1 / Schody** galeria Propaganda
- 2022 **Sunrise / Wschód** - rzeźba na dachu hotelu NYX w centrum Warszawy
- 2020 **Rotacja 5002** rzeźba w pasażu Sawa Park na Saskiej Kępie, Warszawa
- 2020 **Underneath** instalacja rzeźbiarska w hotelu PURO w Warszawie
- 2019 **Sawa** rewitalizacja oraz projekt neonu w miejscu starego kina Sawa w Warszawie
- 2018 **W Punkt**, Galeria Punkt Odbioru Sztuki, Łódź
- 2017 **Aurora Borealis**, galeria Propaganda, Warszawa (wystawa prac doktorskich)

_____przed doktoratem_____

- 2014 **Landscape geometry | Rúmfræ.i landslag | Geometria Krajobrazu**, Hvítspói Art Galleri, Akureyri, Islandia
- 2013 **O północy** indywidualna prezentacja rysunków na Salonie Zimowym w Pałacu Branickich w Warszawie
- 2012 **White & gray / Valkoinen & Harmaa** wystawa w centrum sztuki KultuuriKauppila w li w Finlandii
- 2012 **Volcanites** wystawa indywidualna w Gullkistan, Laugarvatn, Islandia
- 2012 Prezentacja projektu **Lokalizacja**, Towarzyska Gabłota, Warszawa
- 2010 Wystawa indywidualna **Paryska 37**, galeria lokal_30, Warszawa
- 2010 Prezentacja instalacji dyplomowej **Przeniesienie** Skwer Kahla, Warszawa

05.02 Wystawy grupowe

- 2024 **Oko obiektu** - cykl "Design w procesie" wystawa i konferencja naukowa, Akadernickie Centrum Designu w Łodzi
- 2023 **Crash Club**, Pawilon Bliska
- 2021 **Sily natury** Sympozjum Rzeźby Współczesnej, Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko; Realizacja rzeźby **RGB** - obecnie w kolekcji CRP w Orońsku
- 2019/20 **Nazywam się czerwień**, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie
- 2019 **Tylko zepsute zegary pokazują dokładny czas**, Gdańska Galeria Miejska
- 2018 **Non Disclosure Agreement**, Raumstation, Wiedeń / Austria
- 2018 **À la Flamande 3**, galeria Propaganda, Warszawa
- 2018 **Encounters**, SCAG, Wiedeń / Austria
- 2019 **KOLORY UŻYWANE W MALARSTWIE, OBECNIE**
Anna Barlik / Tomasz Ciecierski / Adam Jastrzębski / Koji Kamoji, galeria Propaganda, Warszawa
- 2017 **"Tak to jest", Konteksty** - Międzynarodowy Festiwal Sztuki Efemerycznej w Sokołowsku

_____przed doktoratem_____

- 2013 **Małe jest wielkie** wystawa zbiorowa, galeria Propaganda w Warszawie
- 2012 **Granice rzeźby** niezależna wystawa rzeźby akademickiej, Warszawa
- 2011 **Pracownia działań w przestrzeni publicznej**, Galeria Działań, Warszawa
- 2011 **Rzeźba-Raus** wystawa zbiorowa na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
- 2011 wystawa i realizacja projektu "Cross Art. Cross Culture. Cross Europe" w przestrzeni publicznej podczas festiwalu "Skrzyżowanie kultur", Warszawa
- 2011 Punkt i linia w przestrzeni – ogólnopolska wystawa rysunku na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu
- 2011 **Dyplomy ASP 2010** – wystawa prac dyplomowych ASP w Warszawie
- 2010 Kompleksowa koncepcja wystawy "Organizacja przestrzeni" przedstawiającej prace studentów Wydziału Rzeźby ASP w Warszawie, Galeria Parter ASP im. Strzemińskiego w Łodzi
- 2010 "Idiom bliskości – przytul mnie", Skwer Kahla, Warszawa
- 2010 "Miasto gwiazd" wystawa zbiorowa, Żyrardów
- 2010 "Barlik, Maślankiewicz, Robak: Stolica" Galeria V2, 5-10-15, Warszawa
- 2008 Zbiorowa wystawa prac na papierze pracowni prof. D. Evisona „Arbeiten auf Papier - Klasse Evison”, Universität der Künste, Berlin
- 2008 Wystawa „Bunt peryferii – sztuka w przestrzeni publicznej”, ASP w Warszawie

- 2008 Zbiorowa wystawa sztuki w przestrzeni publicznej „MachtRaum”,
Studiobuhne i dzielnica Kreuzberg, Berlin
- 2008 Wystawa „Srebrne Usta 2008”, festiwal Satyrykon, Galeria Sztuki w Legnicy
- 2008 Zbiorowa wystawa rzeźb studentów Wydziału Rzeźby w „Art-Bem”,
Warszawa
- 2008 Wystawa pokonkursowa Elektronos 2008, Międzynarodowe Targi
Gdańskie Amberif
- 2008 Wystawa zbiorowa wyróżnionych prac dyplomowych z Akademii Sztuk
Pięknych w Łodzi „Rocznik 2007”, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi
- 2007 Wystawa zbiorowa biżuterii „Konstrukcja zachwytu”, Galeria Milano,
Warszawa
- 2007 Wystawa pokonkursowa „Absolutne piękno”, Festiwal Srebra, Legnica

05.03 Rezydencje artystyczne/ pobyty studyjne / reprezentacja galerijna

- 2021 Sympozjum rzeźby współczesnej siły natury, Centrum Rzeźby Polskiej w
Orońsku, realizacja instalacji RGB
- 2014 rezydencja w Old School Art House na wyspie Hrisey na Islandii -
zwieńczona wystawą w Akureyri Landscape geometry | Rúmfræ.i landslag |
Geometria Krajobrazu, Hvítspói Art Galleri
- 2012 rezydencja artystyczna w centrum sztuki KultuuriKauppila w li w Finlandii
oraz wystawa podsumowująca kilkumiesięczny pobyt rezydencyjny
White & gray / Valkoinen & Harmaa
- 2012 rezydencja artystyczna Gullkistan w Laugarvatn, Islandia oraz wystawa
portretów kamieni wulkanicznych “Volcanites”
- 2011 wyjazd studyjny do Nowego Jorku i Waszyngtonu, realizacja projektu
fotograficznego “60NYC” oraz serii rysunków
- Od 2011 stała współpraca artystyczna z galerią Propaganda www.prpgnd.net

06 Twórczość (praktyka – proces)

„Już tu, na poziomie elementarnym, umysł konfrontowany jest z pierwotną wersją ogólnego problemu poznawczego, polegającego na tym, że wszystko na tym świecie jawi nam się w kontekście oraz że kontekst ma wpływ na nasze poznanie. Gdy obraz danego przedmiotu się zmienia, obserwator musi widzieć, czy zmiana jest zmianą samego obiektu, czy tylko jego kontekstu, jak i obiektu. W przeciwnym razie bowiem nie zrozumie ani obiektu, ani jego otoczenia.”

Rudolf Arnheim, „Myślenie wzrokowe”, przełożył Marek Chojnacki, słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2011, s. 49.

Moim celem w niniejszym autoreferacie jest analiza języka formalnego, który wypracowałam przez lata działalności artystycznej. Twórczość w zakresie rzeźby minimalistycznej jest dla mnie nieustanną podróżą w poszukiwaniu harmonii między formą a przestrzenią. Poprzez swoje prace staram się odkrywać i przedstawiać nowe możliwości dialogu między sztuką a otoczeniem, zachęcając widzów do odkrywania piękna oraz jednocześnie prostoty i złożoności przestrzeni. W mojej twórczości konsekwentnie skupiam się na zagadnieniach związanych z kolorem, kompozycją i przestrzenią. Rezultatem, który staram się osiągnąć jest język wizualny zachęcający widzów do doświadczenia przestrzeni opisanej formą rzeźbiarską.

06.01 Budowanie narracji

O ile na wcześniejszych etapach działalności artystycznej moja uwaga skupiała się głównie na poszukiwaniach formalnych związanych przede wszystkim z kompozycją i kolorem, z czasem moim głównym celem stało się tłumaczenie indywidualnego doświadczenia na język rzeźby. Moja twórczość jest w dużej mierze autobiograficzna – osobiste, często trudne doświadczenia stanowią punkt wyjścia dla kompozycyjnych poszukiwań. Konsekwentne wykorzystanie uproszczonych, abstrakcyjnych motywów pozwala mi osadzić indywidualną perspektywę w bardziej uniwersalnym kontekście, pozostawiając miejsce na interpretację odbiorców.

Indywidualne doświadczenie jest dla mnie istotne nie tylko jako źródło inspiracji, ale też strategia interakcji z odbiorcą poprzez obiekt. W mojej pracy często dążę do wywołania u widza konkretnego, zmysłowego doświadczenia, zazwyczaj wykorzystując do tego przestrzenny kontekst, w którym prezentowany jest obiekt lub instalacja.

06.02 Proces

Tworzone przeze mnie rzeźby i instalacje składają się przede wszystkim z prostych linii i kształtów, a kolory są starannie dobierane, aby wzmocnić efekt wizualny i przywołać esencję struktur, które je zainspirowały. Większość moich obiektów jest wykonana z malowanej proszkowo stali – taki wybór materiału w połączeniu z minimalistyczną formą wymaga ode mnie precyzji i zaangażowania na każdym etapie powstawania prac, od planowania do produkcji. Mój proces twórczy rozpoczyna się od szkiców na płaszczyznach. Na tym etapie badam, w jaki sposób oddziałują na siebie różne elementy przestrzeni. Poprzez szkice staram się uchwycić dynamiczne relacje między formami, analizując, jak kształty i linie współgrają i kontrastują ze sobą. Skupiam się na tworzeniu harmonii i napięcia między elementami, które uważam za szczególnie istotne w trójwymiarowych realizacjach. Praca z rysunkiem jako pierwszym opracowaniem pomysłu jest kluczowa. Przy niektórych pracach powstają całe szkicowniki rysunków, czasem są to setki szkiców opracowujących i syntetyzujących przyświecającą mi ideę.

Następnym krokiem jest przeniesienie płaszczyzny w przestrzeń poprzez tworzenie makiet. Używam zarówno papieru, jak i metalu czy drewna, aby dokładnie odwzorować koncepcje przedstawione na płaszczyznach. Makiety są tworzone w małej skali, co pozwala mi skupić się na detalu i precyzyjnie przeanalizować relacje między poszczególnymi elementami osadzonymi w trójwymiarowej przestrzeni. Praca z makietami daje mi również możliwość eksploracji różnych przedstawień danej rzeźby, co jest kluczowe dla ostatecznego wyglądu.

Proces twórczy, który obejmuje szkice, tworzenie makiet oraz produkcję pracy, jest skomplikowany i wieloetapowy, ale też niezbędny dla osiągnięcia zamierzonego efektu końcowego. Dzięki precyzyjnemu planowaniu, intensywnej analizie kolorów oraz ścisłemu nadzorowi nad produkcją, jestem w stanie tworzyć prace, które są zarówno wizualnie atrakcyjne, jak i głęboko przemyślane pod względem conceptualnym.

06.03 Język wizualny

Mój język wizualny na przestrzeni lat klaruje się, ale też jest ciągłym procesem poszukiwań. Jest on połączeniem koloru, formy i kontekstu przestrzennego. Każdy z tych elementów jest dla mnie ważny i współdziała z pozostałymi, tworząc złożoną, wielowymiarową narrację. Dzięki temu mogę wyrażać nie tylko formalne zagadnienia ale i głębsze, konceptualne idee.

Kolor odgrywa kluczową rolę w mojej pracy, działając jako narzędzie komunikacji i wywołując reakcje zmysłowe. Prace *Communicating Signals*, *Datament*, *RGB* czy *Spektrum* stanowią przykład mojego użycia koloru do przekazywania sygnałów i tworzenia złożonych narracji. Kolor jest dla mnie nie tylko elementem estetycznym, ale także środkiem wyrazu zdolnym wywoływać silne emocje i skojarzenia. Kontrast i intensywność barw mogą wpływać na percepcję przestrzeni i obiektów, wzmacniając ich oddziaływanie na odbiorcę.

W mojej twórczości forma jest ściśle związana z materiałem, którego używam. Na przykładzie prac takich jak *Siedem dobrych lat*, *Stacking Objects*, *Kompozycje przestrzenne*, *Anomalie* i *Halucynacje* widać wyraźnie, jak stal jako materiał pozwala mi osiągnąć precyzyjne linie i minimalistyczne kształty. Prostota formy wymusza na mnie dbałość o każdy detal, co sprawia, że każdy element mojej pracy jest dokładnie przemyślany i wykonany. Ta precyzja i czystość formy są dla mnie istotne, ponieważ pozwalają skupić uwagę odbiorcy na istocie pracy, bez zbędnych rozproszeń.

Przestrzeń publiczna i lokalne konteksty są źródłem inspiracji dla wielu moich prac. Instalacje takie jak *Wschód*, *RGB*, *Anomalie* czy *Datament*, a także mój dyplom *Transfer* pokazują, jak ważna jest dla mnie interakcja z otoczeniem. Przestrzeń staje się medium, w którym moje prace żyją i oddziałują na odbiorców. Projekty w przestrzeni publicznej pozwalają mi badać, jak sztuka może kształtować i być kształtowaną przez kontekst, w którym się znajduje. Inspiracje czerpię z obserwacji otaczającego mnie środowiska, z jego dynamiki i złożoności.

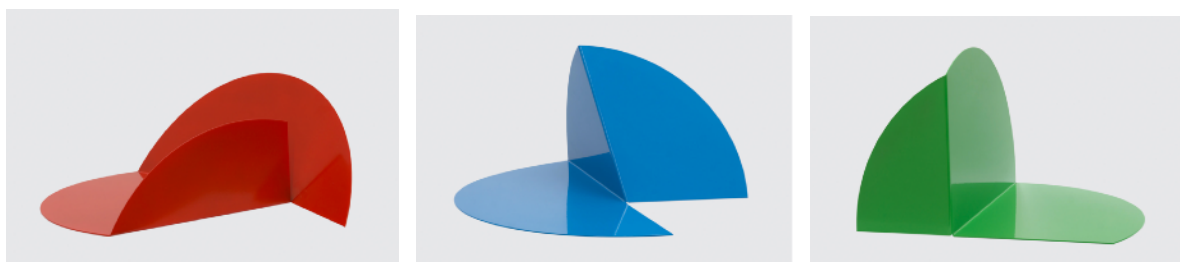
Przestrzeń postrzegana zarówno jako doświadczenie, jaki i ta społeczna, jest dla mnie niewyczerpanym źródłem inspiracji. Zwłaszcza *Transfer* oraz *Datament* pokazują, jak przestrzeń może wpływać na formę i treść mojej sztuki. Przenosząc moje koncepcje na różne płaszczyzny i do różnych kontekstów, staram się zrozumieć, jak przestrzeń może zmieniać odbiór i znaczenie moich prac. Jest to proces nieustannego dialogu między moją wizją a otoczeniem, w którym ta wizja się materializuje.

Punkty (2018)

Seria *Punkty* powstała w 2018 roku i składała się z 14 rzeźb o wymiarach około 80 cm x 80 cm. Każdy z obiektów reprezentuje punkt na wirtualnej mapie, odzwierciedlając relację między przestrzenią fizyczną a jej cyfrowym odpowiednikiem.

Inspiracją do stworzenia *Punktów* była moja fascynacja cyfrowym mapowaniem i jego wpływem na naszą percepcję przestrzeni. W codziennym życiu często polegamy na wirtualnych mapach, co stopniowo zaciera granicę między cyfrowym odwzorowaniem a fizycznym doświadczeniem. Moim celem było uchwycenie tego fenomenu i przeniesienie go do świata rzeźby.

Proces twórczy rozpoczął się od analizy wirtualnych map i przekształcenia wybranych punktów w obiekty rzeźbiarskie. Pracę rozpoczęłam od stworzenia papierowych makiet, następnie opracowałam dynamikę kątów oraz zagięcia płaszczyzn, które potem zostały precyzyjnie wycięte ze stali i pomalowane proszkowo. Kolory użyte w serii – czerwony, zielony, żółty i niebieski – nawiązują do palety wykorzystanej w Google Maps, a w szerszej perspektywie do podstawowej kolorystyki znaków drogowych i informacyjnych.

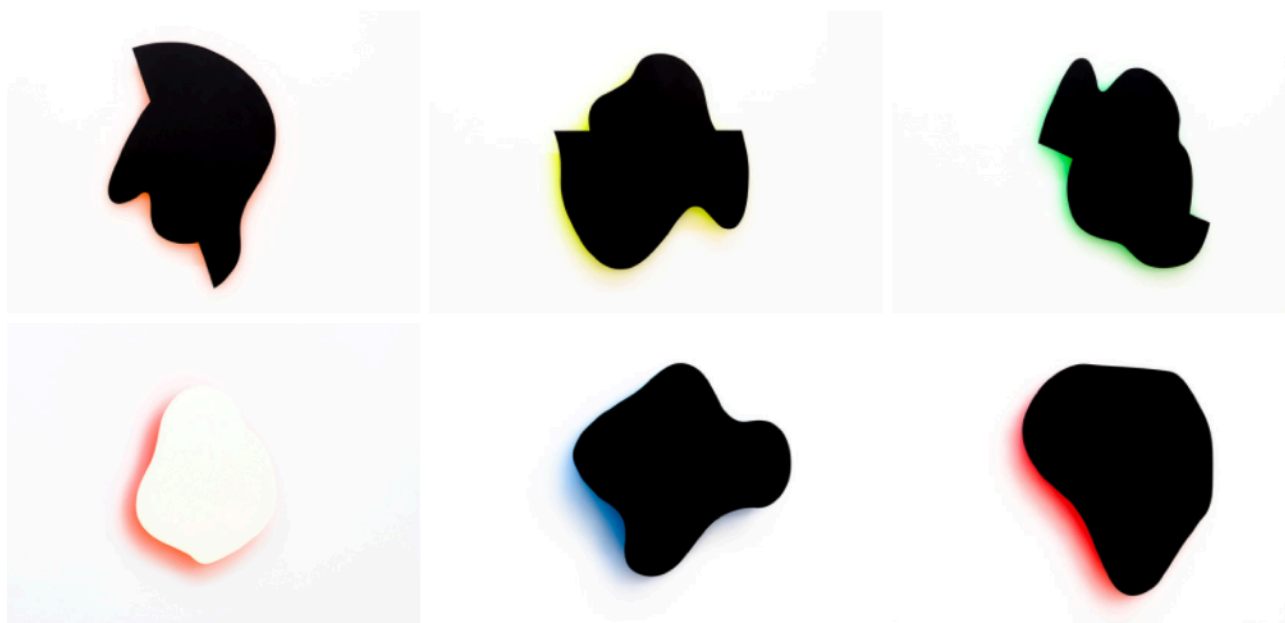

Punkty, stal malowana proszkowo; 2018
Points, powder coated steel; 2018

Spektrum (2019)

Kontynuacją moich badań nad kolorem i jego działaniem była powstała w 2019 seria *Spektrum*. Tytuł nawiązuje do terminu stosowanego w nauce i inżynierii – spektrum to zakres, w którym mogą występować różne wartości danej wielkości. Seria składała się z płaskich obiektów o nieregularnych, rozlewających się bądź ostro ciętych formach. Prace powstały ze stali malowanej proszkowo oraz farby fluorescencyjnej laserunkowo kładzonej na spodzie, co pozwoliło mi uzyskać efekt odbicia i świecenia koloru na ścianie, na której były prezentowane.

W przypadku odbicia kolorów od białej płaszczyzny odnosiłam się w tej pracy przede wszystkim do percepcji barw. Percepcja koloru jest złożonym procesem, który zależy od fizycznych właściwości światła, biologii ludzkiego oka i interpretacji mózgu. Spektrum elektromagnetyczne wychwytywane przez oko obejmuje fale elektromagnetyczne o długościach od około 380 nm (fiolet) do 740 nm (czerwień). W serii *Spektrum* kolor pozostaje ukryty na odwrocie prac, z perspektywy odbiorcy widoczne jest wyłącznie jego odbicie. Zabieg ten służył pogłębieniu refleksji nad sposobami postrzegania i interpretacji barw oraz skierowanie uwagi na to, co pozostaje niewidoczne.

Spektrum, stal malowana proszkowo; 2019
Spektrum, powder coated steel; 2019

Siedem dobrych lat (2019)

Instalacja *Siedem dobrych lat* składała się z siedmiu elementów. Inspiracją była proza Etgara Kereta, która skłoniła mnie do stworzenia serii obiektów o przejrzystej, zwężonej formie. Każdy z nich miał opowiadać swoją własną historię, jednocześnie tworząc spójną narrację z pozostałymi – zupełnie jak zbiór opowiadań.

W pracy *Siedem dobrych lat* po raz pierwszy zdecydowałam się na wprowadzenie do mojej twórczości wątków autobiograficznych – podsumowuje ona kolejne minuty, godziny, dni i miesiące z życia, każdy z elementów instalacji nawiązuje do sytuacji, które przydarzyły mi się w ciągu siedmiu lat poprzedzających jej powstanie.

Pierwsza opowieść mówi o śmierci, która boleśnie urealnia wszystko dookoła. Śmierć to punkt dojścia i zapewne jakaś wartość, a jednocześnie – czerń, zaduma i ogólny rozstrój żołądka. Świadomość, że kogoś już nie ma i nie wróci, by pogadać czy po prostu być.

Drugie opowiadanie poświęcone jest zdrowieniu, dochodzeniu do siebie i rekonwalescencji. Zwykle to stan przejściowy, czas stawania na nogi i powrotu do formy, a także dopasowywania się do rzeczywistości.

Trzecie przedstawia górę lodową – widoczny nad powierzchnią wody wierzchołek sygnalizuje jej obecność, nie zdradzając przy tym faktycznej skali.

Pranie to historia o zmarnowanym czasie i o czymś równoległym, co zawsze się dzieje. Pranie czasem jest bezużyteczne, a czasem niezbędne.

Piąta opowieść mówi o relacjach i o tym, jak relacje funkcjonują między obiektami w przestrzeni. Bywa, że obiekty dopasowują się, ale czasem relacja pozostaje nierównomierna i niezbalansowana.

Zaginanie przestrzeni skupia się na procesie tworzenia: eksploracji tego co pod spodem, co w głębi.

Ostatnim tematem są narodziny, czyli początek i zapowiedź przyszłości. Narodziny to powtarzający się cykl życia, ale także nadzieja i oczekiwanie na to, co się wydarzy.

Cykl prezentowany był na wystawie *Tylko zepsute zegary pokazują dokładny czas* w Gdańskiej Galerii Miejskiej w 2019 roku.

Po lewej: **Siedem dobrych lat**; stal malowana proszkowo 2019

Po prawej: jeden z rysunków do **Siedmiu dobrych lat**; 2019

Left: *Seven good years*; powder coated steel 2019

Right: One of the drawings for *Seven good years*; 2019

Gdańska Galeria Miejska "Tylko zepsute zegary pokazują dokładny czas", 2019 - katalog do wystawy

Gdańsk City Gallery "Only broken clocks show the right time", 2019 - exhibition catalog

RGB (2021)

Kompozycja *RGB* zrealizowana w ramach Sympozjum Rzeźby Współczesnej w Orońsku to seria okręgów odbijających otoczenie i przybliżających niebo oraz pory roku. Okręgi położone są płasko lub pod kątem tuż przy korzeniach drzew i odnoszą się do przestrzeni barw RGB, znanej przede wszystkim jako światło w trzech kolorach: czerwonym, zielonym i niebieskim. Jest to model wynikający z właściwości odbiorczych ludzkiego oka, w którym wrażenie widzenia dowolnej barwy można wywołać przez zmieszanie w ustalonych proporcjach trzech wiązek światła o barwie czerwonej, zielonej i niebieskiej. W tym przypadku jest to przekorna analiza koloru analogowo, w formie płaszczyzny, nie zaś emitowania światła trójchromatycznego. Okręgi wykonane zostały ze stali malowanej proszkowo, odpornej na warunki atmosferyczne. Praca jest odpowiedzią na przybliżenie i odwrócenie rzeczywistości flory na terenie parku w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku i jest częścią stałej kolekcji instytucji.

RGB, stal malowana proszkowo; Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku; 2021
RGB, powder coated steel; Centre of Polish Sculpture in Orońsko; 2021

COMMUNICATING SIGNALS (2021)

Communicating Signals to seria kompozycji inspirowanych sygnałami żeglugi morskiej. Jest dialogiem pomiędzy formami a ich znaczeniem, jak też próbą opracowania międzykulturowego komunikatu wizualnego, na wzór międzynarodowej bandery morskiej. Punktem wyjścia była analiza formalna koloru jako systemu komunikacji.

Communicating signals, stal malowana proszkowo; 2021
Communicating signals, powder coated steel; 2021

ANOMALIE (2022)

Anomalie to rozpoczęty w 2022 roku cykl prac prezentowanych w przestrzeni mojej pracowni. Obiekty celowo są eksponowane za szybą pracowni i widoczne wyłącznie z perspektywy przechodnia, aby doświadczenie formy odbiegało od normalnej interakcji z rzeźbami.

Formalnym punktem wyjścia dla obu prac były codzienne elementy otoczenia: schody i drzwi, które wyrwane ze swojego przestrzennego kontekstu tracą formę i rozlewają się w abstrakcyjne, organiczne kształty.

ANOMALIA 1 | Schody

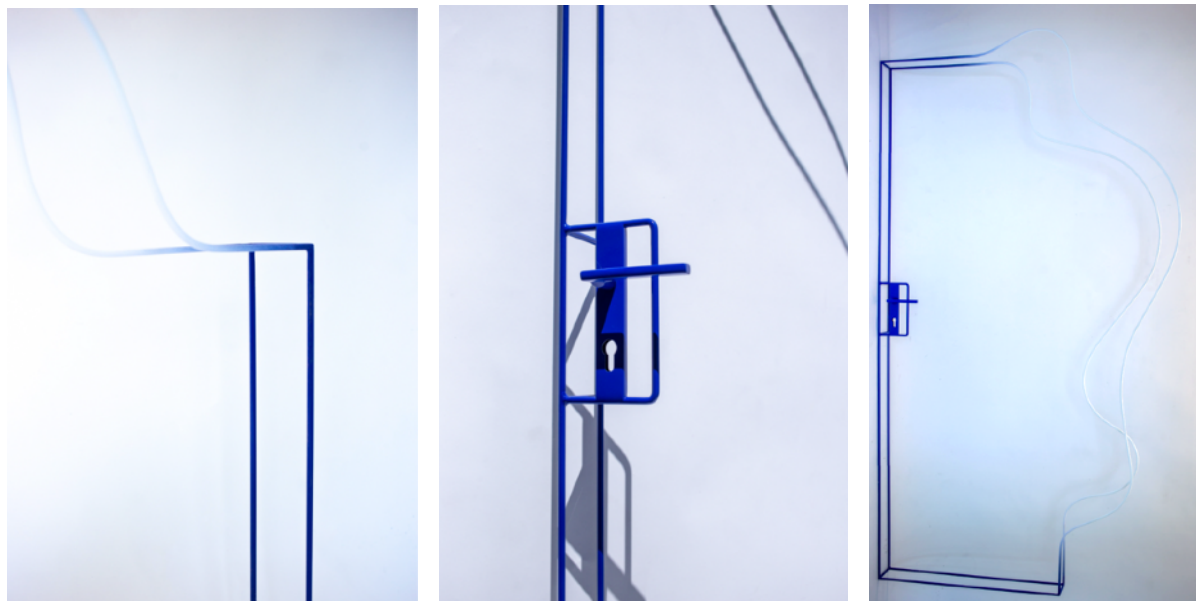
Schody są cichym świadkiem wypadków, śmierci i zwykłych potknięć. Upadek i ból. Przestrzeń na w pół publiczna. Szyba przed schodami to niemożność albo niechęć do działania, dystans, izolacja, a może bezradność. Nie trzeba się angażować po żadnej stronie, można łatwo wyprzeć to, co zobaczyliśmy, czy przejść obok tego obojętnie.

Po lewej **ANOMALIA 1 - schody**; 2022 | po prawej **Schody - anomalia płaska** 2023
On the left, ANOMALY 1 - stairs; 2022 | on the right Stairs - plane anomaly 2023

ANOMALIA 2 | Dziękuję, do widzenia.

Praca o granicach i ich labilności – szczególnie w kontekście rodziny i bliskich. Wernisaż w dniu Święta Dziękczynienia odnosi się do spotkań rodzinnych, ale też wdzięczności za to, co tu i teraz. Dziękuję, do widzenia.

ANOMALIA 2 - Dziękuję. Do widzenia, 2022
ANOMALY 2 - Thank you. Bye, 2022

Wschód (2022)

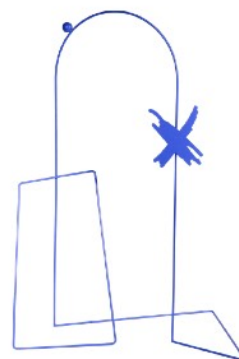
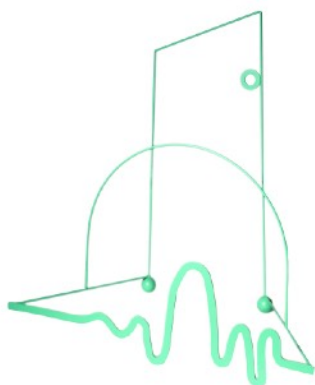
Instalacja *Wschód* znajduje się na dachu Hotelu NYX w Warszawie i jest zwieńczeniem jego kolekcji prac site-specific. Wysoka na blisko osiem metrów ażurowa rzeźba dzięki swojej skali i kolorystyce jest dostrzegalna z poziomu ulicy w bezpośrednim centrum Warszawy. Punktem wyjścia dla pracy była lokalizacja, w której miała być prezentowana – skierowana w kierunku wschodnim instalacja w określonych momentach dnia w niemal filmowy sposób zrównuje się ze słońcem zachodzącym nad Alejami Jerozolimskimi.

Wschód, stal malowana proszkowo, 2022
Sunrise, powder-coated steel, 2022

Halucynacje (2023)

Cykl *Halucynacje* powstawał symultanicznie do pracy nad Biennale Architektury w Wenecji. Był to dla mnie sposób na odreagowanie wyczerpującego procesu i przestymulowania informacjami napływającymi z zewnątrz. Przez niemal rok moją twórczość zdominowały zagadnienia związane z przestymulowaniem i przytłoczeniem. O ile rzeźba *Datament* przyjęła ostatecznie bardzo syntetyczną formę, z każdym jej uproszczeniem kolejne elementy, które chciałam w nią wpleść, pojawiały się w mojej pracowni. Zdecydowałam się przepracować to doświadczenie za pomocą małych rzeźb inspirowanych wizualnością wykresów, danych oraz statystyk. Cykl *Halucynacje* potwierdza, że wszystko analizy formalne i doświadczenia osobiste są nierozdzielalnym elementem mojej twórczości.

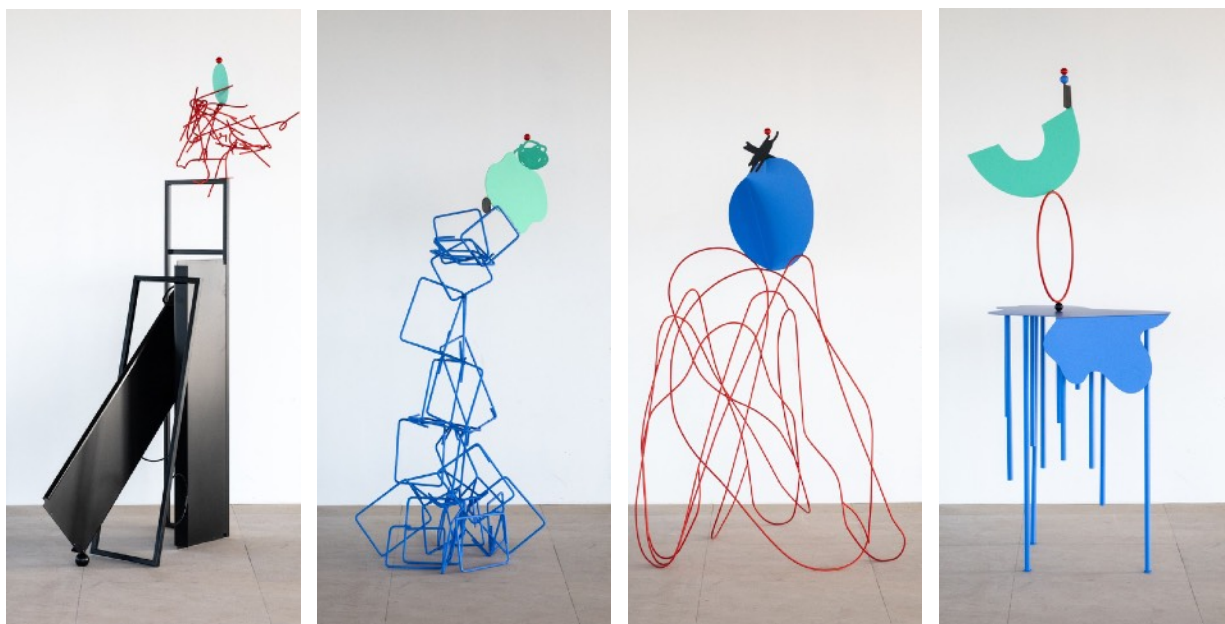
Halucynacje; 2023
Hallucinations. 2023

Stacking Objects (2023)

Stacking Objects z cyklu Balancing Reality to opowieść o strategiach porządkowania rzeczywistości w warunkach ciągłego przebudzowania. O poszukiwaniu równowagi między kolejnymi projektami, deadlineami, obowiązkami rodzinnymi i towarzyskimi, które wymagają nie tylko zarządzania, ale też wystarczająco atrakcyjnej narracji – przysłowiowej wisienki na torcie.

Na poziomie narracji w serii kontynuuję wykorzystywanie wątków autobiograficznych, traktując osobiste doświadczenia jak punkt wyjścia dla kompozycyjnych poszukiwań. Ograniczenie formy do uproszczonych, abstrakcyjnych motywów służy osadzeniu indywidualnej perspektywy w bardziej uniwersalnym kontekście.

Obiekty składające się na serię Stacking Objects są zbiorem pozornie niepasujących części, nawiązujących do mojej dotychczasowej twórczości. Pochodzące z zupełnie różnych porządków elementy spiętrzają się, tworząc pozornie niestabilne konstrukcje. Nowością w kontekście mojego procesu twórczego było wykorzystanie w rzeźbach gotowych elementów – fragmentów mebli i materiałów budowlanych pozyskanych podczas budowy domu i przeprowadzki.

Stacking objects; 2023

07 Datament – wskazane osiągnięcia artystyczne

07.01 Wprowadzenie

Datament

wystawa w Pawilonie Polskim na 18. Międzynarodowej Wystawie Architektury – La Biennale di Venezia, 20.05 - 26.11.2023

Artystka: Anna Barlik

Architekt: Marcin Strzała

Kurator: Jacek Sosnowski

Celem wystawy *Datament* prezentowanej podczas 18. Biennale Architektury w Wenecji było przełożenie abstrakcyjnego konceptu jakim są dane na fizyczne, przestrzenne doświadczenie. Instalacja powstała z blisko dwóch tysięcy metrów stalowych profili pokrytych wykonanymi specjalnie na potrzeby projektu ultramatomymi pigmentami. Składała się z czterech nakładających się na siebie modeli siatkowych wygenerowanych w oparciu o algorytm autorstwa Marcina Strzały, który pozwolił na przeniesienie ich ze środowiska cyfrowego w przestrzeń wystawy. Każdy z modeli reprezentował statystyczne domostwo w Hongkongu, Malawi, Meksyku i Polsce, podzielone na cztery pomieszczenia odpowiadające podstawowym funkcjom mieszkalnym: odpoczynkowi, rekreacji, wyżywieniu i higienie.

Kluczowym zagadnieniem poruszonym w wystawie *Datament* była relacja ludzi z danymi i cyfrowymi metodami ich przetwarzania, ze szczególnym uwzględnieniem nadprodukcji informacji oraz często nadmiernego do nich zaufania. Instalacja prezentująca pozornie reprezentatywne dla poszczególnych krajów domostwa, w rzeczywistości powstała w oparciu o niekompletne statystyki, przetworzone dodatkowo przez celowo błędny algorytm. Materiały towarzyszące wystawie szczegółowo omawiały każdy z zawartych w procesie błędów, zachęcając odbiorcę do kwestionowania nieomyślności danych jako czynnika kształtującego nasze postrzeganie świata.

*Przeniesienie , stal
(2010)*

Moja rzeźba dyplomowa na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie była wstępem do dalszych eksploracji przestrzeni jako doświadczenia. Praca ta składała się z elementów definiujących obrys przestrzeni, co stało się fundamentem dla mojej późniejszej twórczości. Rzeźba *Transfer* odnosi się do przeniesienia korytarza Wydziału Rzeźby ASP w Warszawie, miejsca, gdzie przez 5 lat studiów odbywały się najciekawsze rozmowy o życiu, sztuce, traumach, korekty oraz dialogi. Było to miejsce spotkań studentów i wykładowców, przestrzeń transferu idei i emocji. W pracy tej zawarłam esencję tego miejsca, oddając jego znaczenie jako centrum interakcji i wymiany myśli. *Datament* rozwija ten koncept, wprowadzając tematykę danych i technologii

Datament jest zapisem dialogu pomiędzy artystką a architektem. Osobiście zajmuje się sztuką wizualną, kontekstami lokalnymi oraz zagadnieniami koloru i kompozycji. Marcin Strzała jest architektem badającym zależności między danymi cyfrowymi a ich fizyczną manifestacją w projektowaniu. We współpracy z kuratorem Jackiem Sosnowskim opracowaliśmy konstrukcję opartą na cyfrowej analizie danych.

Z mojej perspektywy dzieło jest wizualnie formą do doświadczenia i przechodzenia przez. Kiedy rozpoczęłam pracę nad rysunkami do rzeźby przyświecał mi pomysł cyfrowej chmury pełnej danych uzupełniającej Polski Pawilon w Wenecji. Temat przewodni Biennale – Laboratorium Przyszłości był punktem wyjścia do opracowania wystawy w sposób laboratoryjny jak i multidyscyplinary. Architektura od zawsze była moim źródłem inspiracji jako przestrzeni i jej doświadczenia, co widać na przykładzie wspomnianych wcześniej prac *Transfer*, serii *Anomalie*

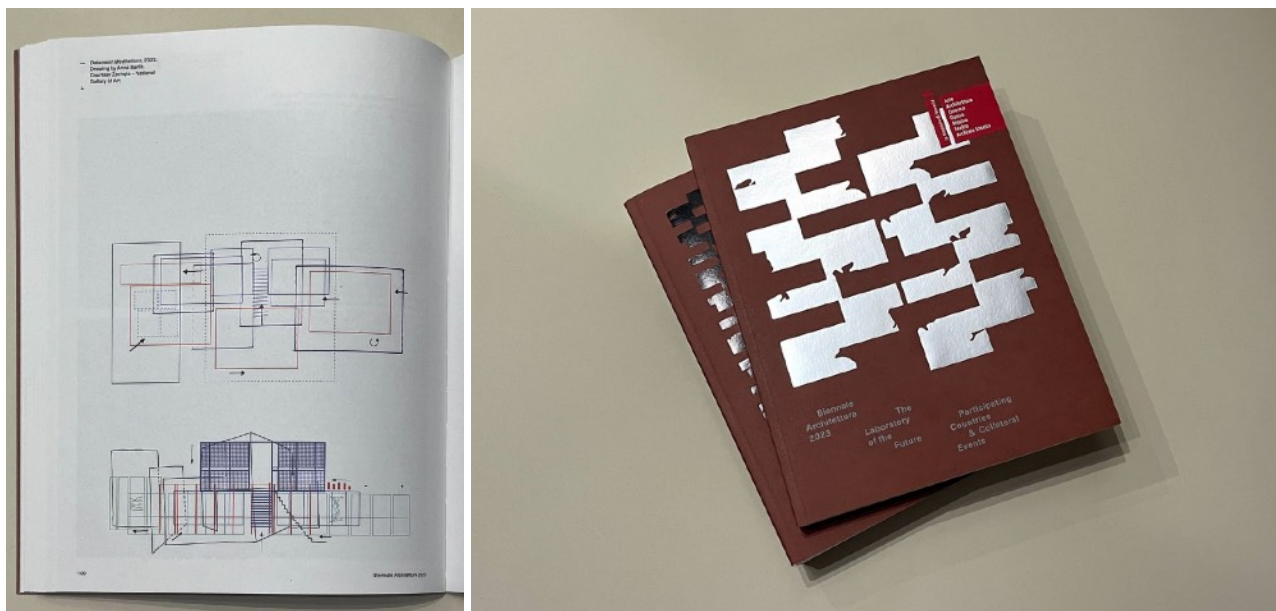
oraz realizacji w przestrzeni publicznej. Nowym elementem procesu był stworzony przez Marcina Strzałę algorytm, który posłużył do precyzyjnego przełożenia danych statystycznych na trójwymiarową architektoniczną konstrukcję wykorzystującą zaproponowany przeze mnie język wizualny instalacji.

Laboratorium związane z natłokiem informacji związanych z architekturą, a następnie jak się okazało z samą niebotyczną ilością wytwarzanych danych na świecie było dla mnie przytłaczającym doświadczeniem. Prawie dwa miesiące dochodziłam do syntezy rzeźby, do coraz to prostszej wersji, która wynikała z fascynacji programów do projektowania architektonicznego typu CAD. Poza osobistym doświadczeniem natłoku informacji chciałam, aby rzeźba miała wszelkie cechy architektoniczne, jednocześnie unikając ciężaru funkcjonalnej architektury i jej uwikłania w zastany przestrzenny kontekst. Decyzja o ujednoczeniu formy była podyktowana całemu założeniu *Datamentu*: z jednej strony wynikającego z ram narzuconych przez wymogi konstrukcyjne uwzględnione w algorytmie Marcina Strzały, z drugiej zaś podyktowana zmysłowym doświadczeniem, którego wywołanie stanowiło podstawowy cel koncepcji kuratorskiej.

07.03 DATAMENT MEDITATIONS

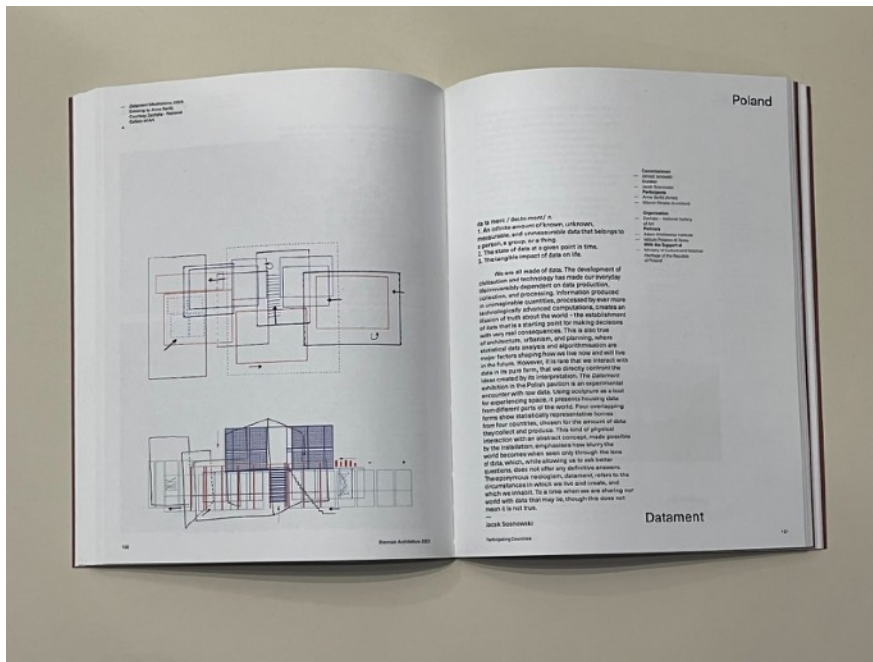
Jako artystka tworząca rzeźby, rysunki i kompozycje, koncentruję się przede wszystkim na koncepcji przestrzeni. Moje prace są głęboko zakorzenione w badaniach i doświadczaniu przestrzeni, co pozwala mi lepiej zrozumieć jej złożoną rzeczywistość.

Każdy projekt rozpoczynam od rysunków linearnych, które są dla mnie nie tylko narzędziem planowania, ale również sposobem na zrozumienie i interpretację przestrzeni. Linie, kształty i struktury, które tworzę na papierze, stają się fundamentem dla moich kolejnych prac. Fascynuje mnie sposób, w jaki matematyczne zasady mogą przekształcić się w trójwymiarowe formy, tworząc dynamiczne i interaktywne przestrzenie.

The Laboratory of the Future | Brief Guide to the 18th International Architecture Exhibition, La Biennale di Venezia 2023

Laboratorium Przyszłości | Krótki przewodnik po 18. Międzynarodowej Wystawie Architektury, La Biennale di Venezia 2023

DATAMENT meditations - Anna Barlik 2023
Polish National Pavilion - description of the DATAMENT exhibition.
The Laboratory of the Future | Brief Guide to the 18th International Architecture Exhibition,
La Biennale di Venezia 2023

DATAMENT meditations - Anna Barlik 2023
Polski Pawilon - opis wystawy DATAMENT.
Laboratorium Przyszłości | Krótki przewodnik po 18. Międzynarodowej Wystawie Architektury,
La Biennale di Venezia 2023

Rysunki *Datament Meditations* były dla mnie kluczowym punktem wyjścia do tworzenia rzeźby *Datament*. Pomysł przytłaczającego doświadczenia związanego z nadprodukcją danych, statystyk i zależność architektury od tych informacji były początkiem szkiców, które ostatecznie ograniczyłam do pięciu rysunków. Szkice pierwotnie inspirowane były linearną reprezentacją architektury w programach CAD, ale też przytłoczeniem chmurą informacji wypełniającą cały Polski Pawilon. Od początku w szkicach, a następnie w rysunkach pamiętałam o docelowym miejscu prezentacji rzeźby.

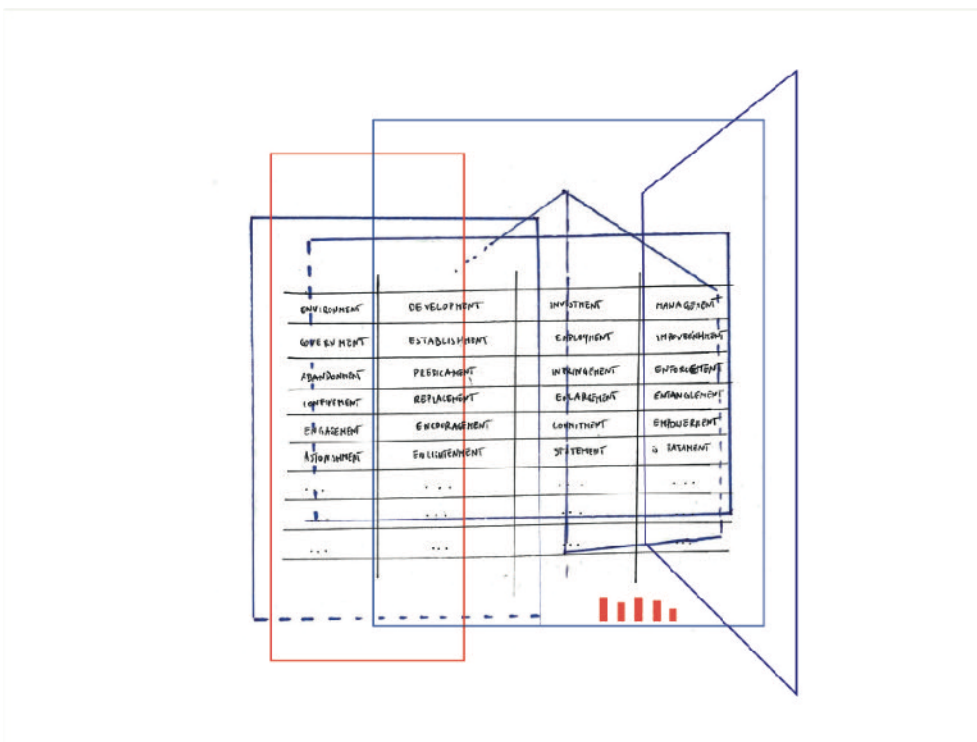
Rysunki stały się zarysem pomysłu na aranżację przestrzeni. Dzięki precyzyjnemu rysowaniu potencjalnego doświadczenia widza wchodzącego w rzeźbę można było zacząć pracować na tym w którym miejscu stanie dana przestrzeń składająca się z danych, algorytmu oraz surowej stali malowanej proszkowo. W kontekście pracy inspirowanej natłokiem danych i informacji, rysunki linearne prowadziły do syntezy docelowej instalacji.

Datament Meditations zawierają wielowarstwowe struktury przypominające grafy, wykresy, statystyki przypominające mi o mnogości oraz różnorodności danych, które jako zespół wzięliśmy na warsztat w projekcie. W rzeźbie rzekoma prostota przekłada się na mnogość informacji za pomocą spiętrzenia oraz przenikania przez siebie kolejnych reprezentacji mieszkań. Rysunki były inspirowane bezpośrednią tematyką wystawy czyli analizą danych oraz syntetycznymi strukturami architektonicznymi.

Linearne rysunki były też medytacją nad tematyką poruszoną przez kuratora i sposobem komunikowania się z architektem, który obrysy danych przestrzeni obliczał za pomocą algorytmu i parametryzował je do możliwości przestrzeni Pawilonu Polskiego.

Prace te pokazują, jak wcześniej wskazałam w opisie mojego procesu twórczego, że mimo skali moje prace powstają od rysunku do rzeźby, poprzez analizę danego problemu w sposób wizualny. Szkice oraz wizualizacja pomysłu architektonicznej rzeźby pozwoliła mi oswoić skalę jak i przytłoczenie związane z tematem nadprodukcji danych na świecie. Wcześniej wykazałam, że moja ścieżka twórcza wiąże się z procesem od szkiców/rysunków poprzez makiety aż do rzeźby. Ilość rysunków, które powstają dookoła moich prac – w tym też wystawy w Pawilonie Polskim na Biennale Architektury - ma znaczny wpływ na syntezę pomysłu jak i doprecyzowaniu docelowej formy. Wybrane rysunki to seria zakończona w styczniu 2023 wysłana do publikacji w katalogu głównym Biennale.

RYSUNEK 1/5

DATAMENT meditations 1/5- Anna Barlik 2023
DATAMENT meditations - Rysunek 1 z 5 2023

Rysunek jest efektem refleksji nad przestrzenią architektoniczną oraz napływającymi informacjami o danych i statystykach na świecie, cechuje się prostotą i linearnością. Jest to minimalistyczne przedstawienie, które poprzez precyzyjnie poprowadzone linie nawiązuje do obrysów architektonicznych. Wpleciony w to tekst - wiersz kuratora *Datament* Jacka Sosnowskiego został przeze mnie poukładany niczym tabele, które powstawały na etapie kwerendy do projektu.

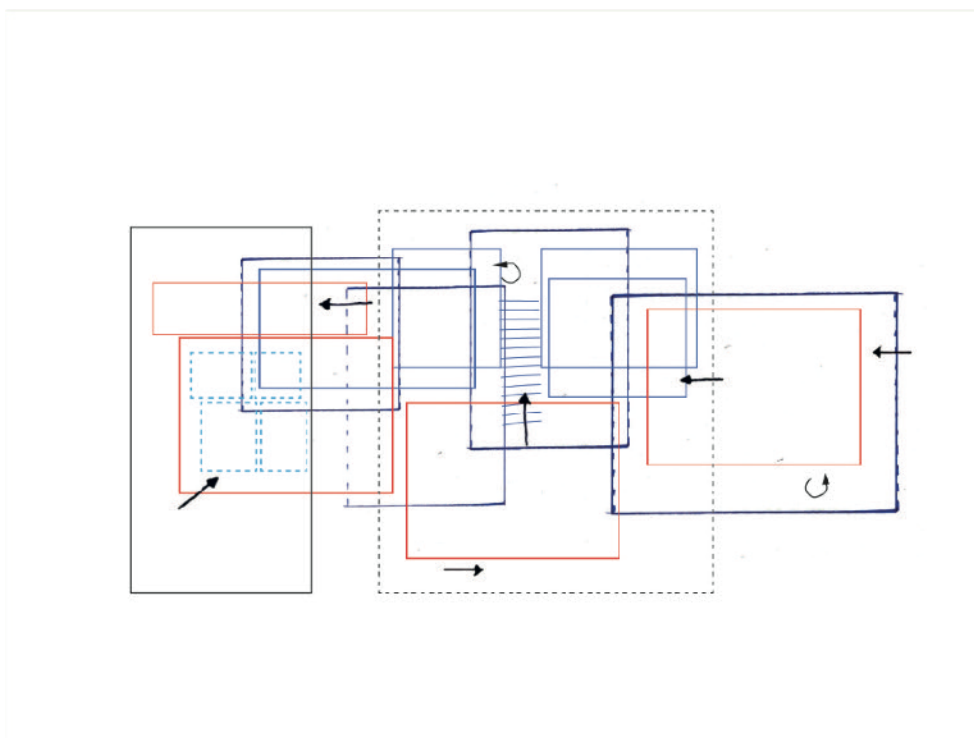
W kompozycji rysunku dominują linie proste, tworzące struktury przypominające schematyczne plany i rzuty budynków. Linie układają się w sposób sugerujący trójwymiarową przestrzeń, nadając rysunkowi głębię i perspektywę. Mimo swojej prostoty, rysunek jest pełen detali, które można dostrzec przy bliższym przyjrzeniu się.

Elementy rysunku zawierają subtelne odniesienia do danych i statystyk, być może w postaci wzorów czy układów, które przypominają wykresy lub diagramy. Te nawiązania do informacji liczbowych są jednak zintegrowane z architektonicznymi formami w taki sposób, że nie dominują, lecz wzbogacają całość.

Rysunek ten może być interpretowany jako metafora, w której architektura i dane cyfrowe są ze sobą ściśle powiązane. Z jednej strony, ukazuje on fizyczne przestrzenie, które tworzymy i w których żyjemy, z drugiej zaś wskazuje na wszechobecność informacji, które wpływają na nasze codzienne życie i decyzje.

RYSUNEK 2/5

Koncepcja doświadczenia przestrzeni odbiorcy z różnych kierunków

DATAMENT meditations 2/5- Anna Barlik 2023

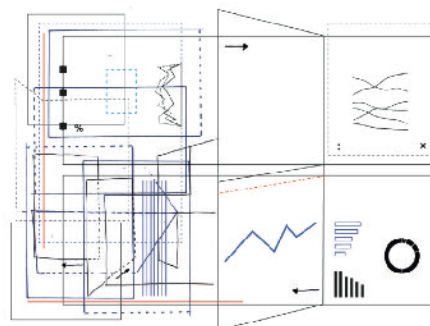
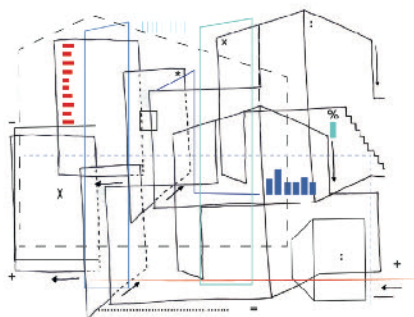
DATAMENT meditations rysunek 2 z 5 - Anna Barlik 2023

Praca z przestrzenią i jej doświadczaniem zawsze była dla mnie integralną częścią mojej twórczości. Rysunek drugi przedstawiający ruch odbiorców po rzeźbie instalacji architektonicznej z lotu ptaka ma na celu zilustrowanie, w jaki sposób zwiedzający poruszają się po przestrzeni wystawienniczej. Na rysunku dominują cienkie, precyzyjne linie, które tworzą schematyczny plan instalacji, przypominający rzut z góry. Prostymi liniami przedstawiłam główne kontury rzeźby i jej poszczególnych elementów. Można rozpoznać różne pomieszczenia i przestrzenie oraz schody wchodzące w skład instalacji.

Rzut oraz potencjalny ruch widzów wystawy rysowałam wielokrotnie. Serie szkiców i rysunków które powstawały przed „medytacjami” nad *Datament* były różnorakie. Powstały prace malutkie na serwetkach, w szkicowniku A5 ale też duże 100x70cm. Ten konkretny rysunek i jego różne wcześniejsze wersje pozwolił mi na komunikowanie w jaki sposób chciałabym, żeby przestrzenie się przenikały tworząc doświadczenie wielowarstwowe.

RYSUNEK 3/5 oraz 4/5

Przestrzenne doświadczanie danych i ich mnogość

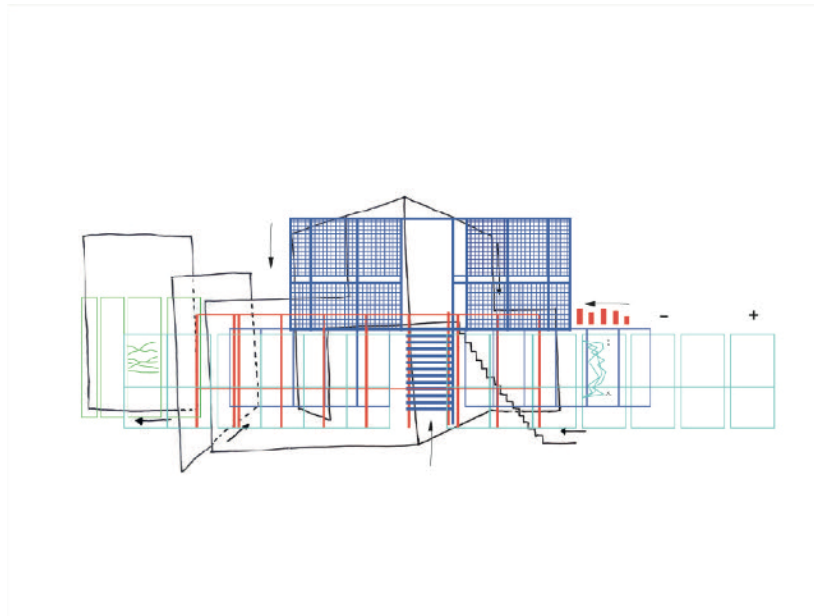

DATAMENT meditations $\frac{3}{5}$ i $\frac{4}{5}$ - Anna Barlik 2023

Rysunki trzeci oraz czwarty prezentują galimatias danych i statystyk. Ich przenikające się przestrzenie miały opisać doświadczenie widza, który zetknie się z informacjami, które sama musiałam przepracować jako artystka.

RYSUNEK 5/5

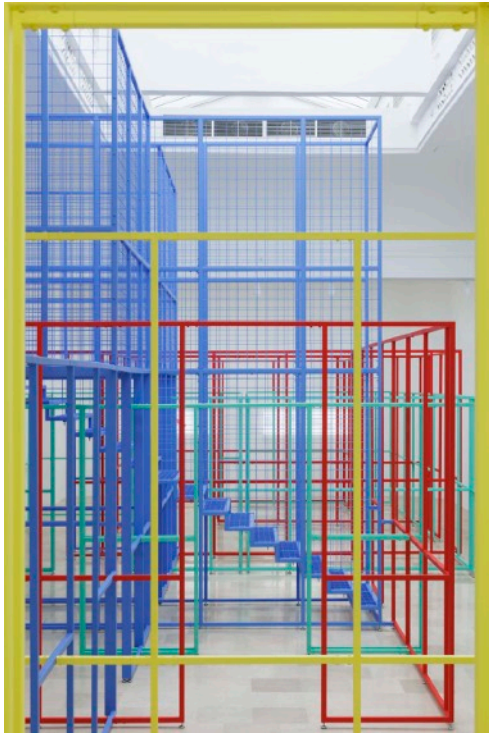
Koncepcja rzeźby architektonicznej związanej z doświadczeniem danych

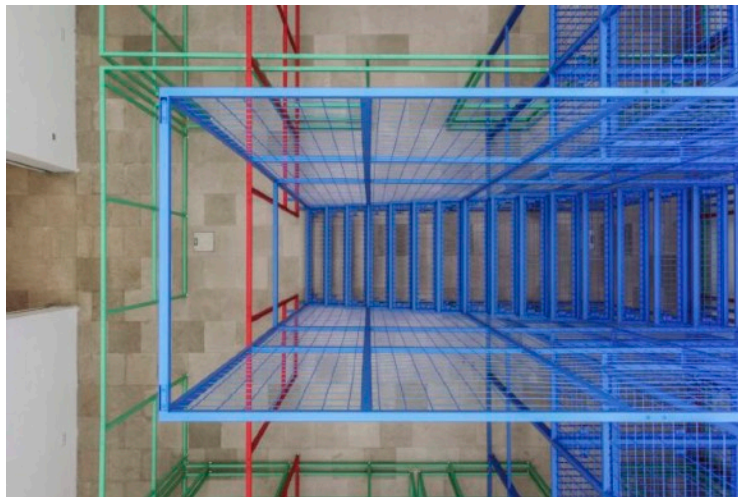
DATAMENT meditations 5/5- Anna Barlik 2023

Ostatni, piąty rysunek był punktem wyjścia do docelowego wyglądu rzeźby. Występują na nim wszystkie elementy doświadczenia *Datament*. Strzałki i linie sugerują przepływ informacji oraz odbiorców. Siatkowa konstrukcja oraz schody zaznaczyły się jako faktyczne elementy architektoniczne, które umożliwiły interakcję z rzeźbą i możliwość w niej przebywania. Konkretnie moduły już na tym etapie sugerowały docelową kolorystykę pracy, która ostatecznie składała się z czterech kolorów: niebieskiego, zielonego, czerwonego i żółtego. Rysunek pokazuje złożoność jak i porządek w strukturze. Przez wykorzystanie najprostszych środków, modularnych sekcji powstała rzeźba odzwierciedlająca zarówno natłok informacji jak i prostotę architektonicznego doświadczenia.

07.04 Realizacja

Datament, Polski Pawilon na Biennale w Wenecji, fot. J. Salvi 2023

Datament, Polski Pawilon na Biennale w Wenecji, fot. J. Salvi 2023

Rzeźba została wykonana z malowanych proszkowo profili stalowych w czterech kolorach odnoszących się do linii pomocniczych w programach wykorzystywanych w projektowaniu. Instalacja wypełniła niemal całą dostępną przestrzeń ekspozycyjną, a cała konstrukcja, łącznie z użytkową klatką schodową i piętrem, była w pełni dostępna dla odbiorcy, niejako wymuszając interakcję. Farby zostały wykonane na zamówienie aby zagwarantować możliwie jak najbardziej matowe wykończenie, które pozwoliło uzyskać efekt zbliżony do dwuwymiarowości, dodatkowo zaburzając perspektywę widza znajdującego się w środku instalacji. Mocna kolorystyka i ażurowa, celowo uproszczona forma rzeźby miały za zadanie początkowo zdezorientować i przytłoczyć widza, zmuszając go do samodzielnej eksploracji i dekodowania przestrzeni, podobnie jak ma to miejsce w procesie przetwarzania danych.

Kolor stanowił przedmiot intensywnej analizy. Każdy był przeze mnie starannie dobierany, aby wzmocnić interakcje między poszczególnymi reprezentacjami mieszkań - elementami, które wcześniej zdefiniowałem w szkicach. Jest to proces wymagający dużej precyzji, ponieważ kolor ma znaczący wpływ na percepcję przestrzeni.

Datament, Polski Pawilon na Biennale w Wenecji, fot. J. Salvi 2023

07.05 Prezentacja w Zachęcie

Datament, Zachęta 2024

Wiosną 2024 roku wraz z zespołem autorskim miałam przyjemność zaprezentować *Datament* w Zachęcie – Narodowej Galerii Sztuki. Było to dla mnie wyjątkowe wydarzenie, ponieważ wystawę odwiedziło ponad 36 tysięcy widzów, a ich pozytywne reakcje były dla mnie ogromnym wyróżnieniem. Jednym z największych wyzwań była prezentacja rzeźby w zupełnie innej przestrzeni niż ta, do której była pierwotnie dedykowana – Pawilonu Polskiego w Wenecji.

Moja decyzja o zaznaczeniu na podłodze Pawilonu Polskiego jako miejsca oryginalnej prezentacji, miała na celu podkreślenie jej pierwotnego kontekstu i znaczenia. Przeniesienie rzeźby do nowej przestrzeni pozwoliło na zachowanie integralności dzieła i umożliwiło widzom pełniejsze zrozumienie *Datamentu*. Praca nie była już przytłaczająca od samego wejścia jak to miało miejsce w Wenecji. Tu, żeby odbiorca wciąż mógł czuć przytłoczenie informacjami wprowadziłam większy format informacji towarzyszącej wystawie, w tym precyzyjnie rozrysowanego algorytmu umieszczonego na ścianie na wprost rzeźby. Widzowie mogli doświadczyć informacji w sposób bardziej kontrolowany dzięki większej ilości przestrzeni wokół instalacji.

Sala Matejkowska, mimo że różniła się proporcjami od Pawilonu Polskiego, została zaaranżowana w taki sposób, aby widzowie mogli doświadczyć rzeźby w kontekście, który nawiązywał do jej

pierwotnej lokalizacji. Wykorzystanie wykładziny jako makiety Pawilonu Polskiego i precyzyjne umiejscowienie rzeźby pozwoliło na zachowanie integralności dzieła i wyjściowych założeń kuratorskich. Wykorzystanie całej podłogi sali, na której poza obrysem Pawilonu widniała siatka w równych odstępach jednego metra było świadomym zabiegiem pokazującą skalę zarówno architektury Pawilonu jak i monumentalność rzeźby.

Prezentacja wystawy *Datament* w Zachęcie była wyzwaniem, ale również okazją do eksperymentowania z przestrzenią i kontekstem. Dzięki starannemu przemyśleniu aranżacji udało się zachować charakter pracy i umożliwić widzom pełniejsze jej zrozumienie.

08 Podsumowanie

Moim celem jako artystki jest tworzenie dzieł, które nie tylko angażują widza, ale również prowokują do refleksji nad złożonością i pięknem otaczającej nas przestrzeni. Chciałabym, aby moja twórczość zachęcała do refleksji i zauważenia prostej formy w najbardziej skomplikowanych tematach. Poprzez moje prace, staram się pokazać, że zrozumienie przestrzeni może prowadzić nas do głębszego zrozumienia rzeczywistości.

W dziele wskazanym jako habilitacyjne ukazałam mój osobisty język wizualny, wypracowywany konsekwentnie od początku mojej działalności artystycznej. Wystawa *Datament* jest kulminacją tego doświadczenia, a jednocześnie manifestacją mojej artystycznej ewolucji.

W *Datament* skupiłam się na procesie twórczym oraz eksploracji rzeźby i przestrzeni w kontekście współczesnego świata. Jesteśmy bombardowani przytłaczającą ilością informacji. Zależało mi, by uczestnicy wystawy mogli doświadczyć mojej wizji w sposób bezpośredni i immersyjny. Wierzę, że sztuka ma moc wpływania na nasze postrzeganie rzeczywistości, a poprzez moje prace chciałam umożliwić widzom przyjęcie tej samej perspektywy.

Wystawa ta stanowiła interdyscyplinarne przedsięwzięcie, w którym rzeźba, dane i architektura tworzyły spójną całość. Każda z moich prac jest wynikiem głębokiej analizy oraz próby dialogu z otaczającym nas światem i jego nieustannymi zmianami. Celem *Datament* było stworzenie unikalnego doświadczenia, które nie tylko angażuje zmysły, ale także prowokuje do myślenia i reinterpretacji codziennej rzeczywistości. Rzeźba zaprezentowana w Pawilonie jest wynikiem mojej długotrwałej pracy nad formą i przekazem, tym razem z wykorzystaniem nowych dla mojego procesu twórczego narzędzi algorytmicznych i we współpracy z praktykami innych dziedzin.

Odbiór wystawy potwierdził, że udało mi się osiągnąć zamierzony efekt. Ponad 100 tysięcy widzów Biennale zanurzyło się w złożonych strukturach rzeźby, doświadczając jednocześnie przytłoczenia informacyjnego i estetycznej harmonii. W związku z powyższym uważam, że *Datament* nie tylko spełnił swoją funkcję jako projekt interdyscyplinarny, ale również podkreślił wyjątkowość języka wizualnego, który rozwijałam przez lata pracy twórczej.